

forkastet med 34 stemmer (deriblandt de nordiske landes) mod 6 og 17 passive. Der stemtes iøvrigt særskilt om hvert eneste af resolutionens 10 afsnit, der alle vedtoges med meget stort flertal. Til slut vedtoges resolutionen som helhed med 51 stemmer mod 5, medens 3 afholdt sig fra at stemme. Danmark stemte for samtlige afsnit.

Der fandt derefter en afstemning sted om Sovjetunionens resolutionsforslag. Indledningen vedtoges med 43 stemmer mod 0 og 13 passive stemmer. Da man derefter skulle stemme om det arabiske ændringsforslag, der gik ud på at stryge første afsnit om ophævelse af „Collective Measures Committee“, henstillede Sovjetunionens repræsentant, at man undlod denne afstemning, da denne del af resolutionen var blevet forkastet dagen før som ændringsforslag til ellevemagtsresolutionen. Dette accepteredes. Man vedtog derefter det af Brasilien m. fl. stillede forslag om visse ændringer i resolutionens 2. del, og den ændrede affattelse vedtoges med 43 stemmer mod 5 og 8 passive stemmer. Det yderligere ændringsforslag om at slette sidste del af Sovjetunionens forslag blev vedtaget med 40 stemmer mod 6. Det stærkt ændrede sovjetrussiske resolutionsforslag godkendtes herefter med 50 stemmer, hvoriblandt østblokkens, mod 8. Den danske delegation deltog i flertalsbeslutningerne.

Spørgsmålet behandlede endeligt i plenarmødet den 12. januar 1952, hvor den af 1. udvalg godkendte fællesresolution blev vedtaget med 51 stemmer mod 5, medens 3 (Argentina, Indien og Indonesien) afholdt sig fra at stemme. Før afstemningen om den samlede resolution havde der på Chiles anmodning fundet særafstemning sted om 8. afsnit af preambelen vedrørende regionale og kollektive selvforsvarsarrangementer. Dette afsnit vedtoges med 46 stemmer mod 7, 3 passive. På samme foranledning stemtes ligeledes særskilt om § 6 i resolutionens operative del. Denne paragraf vedtoges med 46 stemmer mod 7 og 2 passive. Danmark stemte for begge forslag. USAs repræsentant udtalte sig før afstemningen bl. a. om forholdet mellem regionale aftaler og De

Forenede Nationer og fremhævede Atlantpagtens og den panamerikanske unions betydning for samarbejdet mellem staterne og som en forøget styrke for FN's system og pagtens principper.

Det på grundlag af det oprindelige sovjetrussiske forslag af udvalget godkendte resolutionsforslag om et særligt møde i sikkerhedsrådet til overvejelse af de mest hensigtsmæssige forholdsregler til afspænding af den internationale situation vedtoges herefter ved navneopråb med 57 stemmer; to lande, Argentina og Kina, afholdt sig fra at stemme. — Et af Sovjetunionen påny i plenarmødet fremsat forslag om at ophæve „Collective Measures Committee“ blev betragtet som bortfaldet efter vedtagelsen af flertalsresolutionen.

3. Forholdsregler til bekæmpelse af truslen om en ny verdenskrig.

(Dagsordenens punkt 67).

Det af Sovjetunionens udenrigsminister Vishinskij under generaldebatten den 8. november 1951 fremsatte forslag til en resolution om forholdsregler til bekæmpelse af truslen om en ny verdenskrig og til styrkelse af fred og venskab mellem nationerne blev opført som et særligt punkt på forsamlingens dagsorden og henvistes til 1. udvalg. Det var her genstand for drøftelse i dagene 12.—17. januar 1952 umiddelbart efter behandlingen af dagsordenens punkt 18: Metoder til at opretholde og styrke freden i overensstemmelse med pagtens principper (se ovenfor). Debatten blev både indledt og afsluttet med længere taler af hr. Vishinskij, idet der forelagdes et formelt sovjetrussisk resolutionsforslag på 8 punkter. Medens de 6 sidste af disse omhandlede de mere almindelige spørgsmål om nedrustning, forbud mod atomvåben o. s. v., angik de 2 første henholdsvis deltagelse i Atlantpagten og ophør af krigstilstanden i Korea.

Amerikas Forenede Stater, Frankrig og Storbritannien fremsatte et modforslag, der henviste punkterne 3—7 i Sovjetunionens forslag til drøftelse i den kort før oprettede afrustningskommission.